

יוסף מוסא עבד א-ראזק אל-נאבות, ואח'

כולם באמצעות עו"ד מיכאל ספרד ו/או שלומי זכריה
משד' רוטשילד 31, תל-אביב 66883; טל: 03-5607345,
פקס: 03-5607346

-- נגד --

1-4. שר הביטחון ואח'

כולם באמצעות ב"כ מפרקליטות המדינה, משרד
המשפטים, רח' סלאח א-דין 29, ירושלים, 91010,
טלפון: 02-6466472, פקס': 02-6467011

5. אבי טקסלר, מזכיר וועד היישוב מגרון

באמצעות ב"כ עו"ד חנן מלצר ו/או ברק בר-שלום, מרח'
קפלן 2 (בית יכין), תל אביב, טלפון: 03-6951160,
פקס': 03-6951104

תגובת העותרים להודעת המשיבים 1-4

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 12/2/2007 ומיום 2/5/2007, ובהתאם להודעת המשיבים 1-4 מיום 1/5/2007 (להלן: "ההודעה"), מתכבדים העותרים להגיש את תגובתם להודעה מטעם המשיבים:

א. הודעת המשיבים

1. עתירה זו הוגשה, כזכור, לפני כשבעה חודשים, ובה ביקשו העותרים כי בית המשפט יורה על פינויו של המאחז הבלתי חוקי "מגרון" (להלן: "המאחז"), אשר ממוקם על אדמותיהם הפרטיות של העותרים. מאחז זה הוקם תוך כדי פלישה חצופה של אזרחים ישראלים לשטח, פלישה הנמשכת זה למעלה מחמש שנים, הנעשית מתחת לאפן של

- רשויות אכיפת החוק בגדה המערבית, אשר למרות שקיבלו מהעותרים מידע רב על הפרת החוק המתגרה והנמשכת לא עשו דבר כדי למנוע אותה.
2. ביום 1/5/2007 התכבדו המשיבים 1-4 והגישו הודעת עדכון מטעמם בכל הנוגע להתקדמות הפעילות של הרשויות לקראת פינוי של המאחז הבלתי חוקי.
3. הודעה זו נדרשה בעקבות הדיון בעתירה שהתקיים ביום 12/2/2007. בדיון, כמו גם בתגובה המקדמית שהוגשה מטעם העותרים בכתב, הבהיר ב"כ המשיבים, עו"ד הלמן, כי "לאחר שהמשא ומתן בין המדינה ובין מועצת יש"ע על פינוי המאחז לא נשא פרי, התחילה המדינה בהכנות לקראת השלב השני, הכולל את פינוי המאחז".
4. בהודעתם הנוכחית, מציינים המשיבים כי ביום 1/4/2007 פנה ראש הממשלה אל שר הביטחון וביקשו להביא לאישורו בתוך חודשיים ימים תכנית מסודרת לפינוי המאחזים הבלתי חוקיים באזור איו"ש, ובכלל זה המאחז נשוא העתירה דנן.
5. **עמדת העותרים הינה כי מטרת המשיבים היא לגרור את ההליכים, לדחות את הקץ ולהימנע מקיום חובותיה, והכל תוך כדי יצירת מצג-שווא כאילו מתגבשת "תכנית" לפינוי המאחזים הבלתי חוקיים.** העותרים יפרטו להלן את כל אותן הבטחות חוזרות ונשנות וכל אותן 'תכניות' או הצהרות בדבר 'תכניות' לפינוי שהמשיבים הצהירו עליהן לאורך השנים האחרונות במסגרת דיונים בבית המשפט הנכבד.
6. עוד יטענו העותרים, כי מאחורי פעולות אלו לא עמד ולא עומד דבר וחצי דבר וכי ללא התערבותו של בית המשפט הנכבד, כמבוקש בעתירה, המשיבים לעולם לא יגבשו 'תכנית' ועל אחת כמה וכמה שלא יוציאוה לפועל. ונזכור שכל מטרתה של העתירה – כמה עצוב – לחייב את המשיבים לבצע את הפעולה האלמנטרית של אכיפת החוק על אזרחיה העבריינים.
7. בטרם נשיב להודעה לגופו של עניין, מן הראוי להזכיר כי בהתאם לתוכנה של הודעת המשיבים 1-4, ולתגובתם המקדמית לכתב העתירה – **אין מחלוקת כי המבנים במאחז נשוא העתירה נבנו שלא כחוק וללא כל אישורים, על קרקע פרטית של העותרים, תוך שהמשיבים 1-4 מודעים להפרה הנמשכת ומתגברת וכי צווי ההריסה שהוצאו להם הוצאו כדין אך לא מומשו מסיבות שלא הובררו.** עוד אין מחלוקת כי יש לבצע את צווי ההריסה וגם המשיבים מודיעים בתגובתם כי **בכוונתם לבצע את צווי ההריסה.**

ג. "התכנית" לפינוי המאחזים הבלתי חוקיים – ההיית או חלמנו חלום?

I – הבטחות שונות שניתנו במהלך השנים בנוגע להסדרת 'התכנית' לפינוי מאחזים

8. במהלך השנים, במסגרת עתירות שונות של תנועת שלום עכשיו שהיא עותרת גם כאן בנוגע למאחזים לא מאושרים שונים, התבקשו המשיבים פעם אחר פעם להודיע האם ומתי בכוונתם לבצע חובתם לאכוף את החוק. כמספר העתירות וההזדמנויות של המשיבים לפרט את כוונותיהם בנושא כך גם מספר ההכרזות על 'תכנית' לפינוי שהנה ממשמשת ובאה.

9. כך למשל, בחודש **ספטמבר 2005** הוגשה עתירה כנגד שר הביטחון ואחרים, אשר עסקה בשישה מבני אבן שהוקמו ללא היתר במאחז הבלתי מורשה "חרשה" שליד ההתנחלות טלמון ובשניים עשר מבני אבן נוספים שהוקמו ללא היתר במאחז הבלתי מורשה "היובל", כקילומטר וחצי דרומית להתנחלות עלי. נכון לכתיבת שורות אלו עתירה זו (בג"ץ 9051/05) עדיין תלויה ועומדת (לאחר שהוצא בה צו על-תנאי), וטרם ניתנה בה הכרעה.

10. בתגובתה המקדמית לעתירה הנ"ל בעניין חרשה והיובל, שהוגשה ב-**22.11.2005**, כלומר לפני שנה וחצי, ציין ב"כ המשיבים, בסעיף 10 לתגובה, כי:

*"נערכה לאחרונה במינהל האזרחי **עבודת מטה** לגיבוש עקרונות מנחים למדיניות הפיקוח והאכיפה התכנונית באזור יהודה והשומרון... עבודה זו הושלמה והיא מונחת בפני הרמטכ"ל ושר הביטחון ונתונה להכרעתם".*

(הדגשות שלנו, מ.ס., ש.ז.).

עותק מתגובה זו בבג"ץ 9051/05 מצ"ב להודעה זו ומסומן כנספח א'.

11. ביום **20.4.2006**, כלומר לפני למעלה משנה, הוגש תצהיר התשובה מטעם המשיבים בעתירה הנ"ל (בג"ץ 9051/05) ובו נאמר כך (פסקה 6 לתצהיר התשובה, ההדגשה שלנו; ש.ז., מ.ס.):

*"כעת נערכת על-ידי המשיבים **עבודה למיפוי** סוגי הבנייה הבלתי-חוקית בהתאם לקטגוריות השונות שנקבעו. עבודה זו תוצג לדרג מקבלי ההחלטות הפיקודי והמדיני, ובהתאם להנחיותיו ובכפוף להן, תוכן תכנית עבודה... בכל הנוגע להריסתם של מבנים בלתי חוקיים שהוקמו על-ידי תושבים ישראלים באזור יהודה ושומרון.*

...

המשיבים מעריכים כי עבודת המיפוי תארך בארבעה חודשים. לאחר מכן תידרש שהות נוספת לשם הכנת תכנית העבודה.. וכן שהות נוספת לשם הבאת העניין בכללותו לדרג המדיני המוסמך".

עותק מתצהיר התשובה בבג"צ 9051/05 מצ"ב להודעה זו ומסומן כנספח ב'.

12. כלומר, כבר מלפני למעלה משנה וחצי הייתה מונחת לפתחו של המשיב 1 עבודת המטה לגיבוש העקרונות לפינוי המאחזים הבלתי חוקיים, וכבר מלפני יותר למעלה משנה ביקשה המדינה שהות נוספת לשם הכנת תכנית העבודה.

13. ביום 9 בינואר 2007, פנו שוב ב"כ המשיבים בבג"ץ 9051/05, וביקשו לדחות את הדיון, תוך כדי שהם טוענים (בסעיף 5 לבקשה; הדגשות **במקור**) כי:

"עבודת המטה הוצגה לדרגים הצבאיים הרלבנטיים. ביום 4/1/2007 הוצגה עבודת המטה שהוכנה על ידי המנהל האזרחי בנוגע למיפוי ואכיפה כנגד הבניה הבלתי חוקית באזור יהודה ושומרון בפני שר הביטחון.

לאחר הצגת עבודת המטה דלעיל החליט שר הביטחון כי המדובר בנושא מורכב הטעון ליבון נוסף, ולפיכך נדרשת שהות נוספת לצורך ירידה לעומקם של דברים וגיבוש החלטה בנושא".

עותק מתגובה זו בבג"צ 9051/05 מצ"ב להודעה זו ומסומן כנספח ג'.

14. עוד צוין בבקשה זו, כי "בנסיבות אלו, ביקש שר הביטחון כי בית המשפט הנכבד ידחה את הדיון בעתירות עד לאחר חודש פברואר, על מנת שיוכל לגבש החלטתו בנושא".

15. ודוק: אין המדובר במקרה יחיד. בעתירה אחרת אשר ביקשה את בית המשפט להורות על פינויים של שישה מאחזים בלתי חוקיים בשטחי הגדה המערבית (בג"ץ 3008/06, שלום עכשיו ואח' נגד שר הביטחון ואח', לא פורסם; ההחלטה ניתנה ביום 31/5/2006), מסרה המדינה תגובה ברוח דומה לבית המשפט. כך נמסר, בסעיף 2 לתגובה מיום 21/5/2006, כי:

"הסוגיה נושא העתירה צפויה להיות מובאת בדחיפות בפני ראש הממשלה ושר הביטחון הנכנסים".

עותק מתגובה זו בבג"ץ 3008/06 מצ"ב להודעה זו ומסומן כנספח ד'.

16. הנה כי כן, אנו למדים כי על פי הצגת הנושא בעבר על ידי המדינה בפני בית המשפט, כבר בחודש פברואר שנה זו היה אמור שר הביטחון לגבש את החלטתו בנושא, זאת לאחר שהתכנית ועבודת המטה לאכיפת החוק, כפי שהוכנה על ידי המנהל האזרחי כבר הייתה מונחת לפניו עוד מחודש ינואר 2007! למעשה, הודעת המשיבים סותרת את האמור

בעמדתם הקודמת. כלום לא הייתה כבר מונחת בפני שר הביטחון תכנית המטה, וכלום לא עברו למעלה משלושה חודשים מאז הובטח על ידי המדינה כי השר יגבש את החלטתו בנושא?

17. הדברים לעיל, כך נראה, מדברים בעד עצמם. ספק גדול מקנן בלב העותרים באשר לעצם קיומה של התכנית לפינוי מאחזים ולפינוי המאחז מגרון בפרט. ניסיון העבר, כפי שהוצג בפרוטרוט בחלק זה של התגובה, מלמד כי דיבורים לחוד ומעשים לחוד; כי הבטחות והתחייבויות לפנות את המאחזים קיימות עד להתפקע, אולם ניסיונות למימוש אין בנמצא.

18. ונזכיר בהקשר זה כי דו"ח בנוגע למאחזים הבלתי מורשים שכתבה עו"ד טליה ששון הוגש לראש הממשלה לפני כבר לפני שנתיים וחודשיים והמלצותיו אומצו ע"י הממשלה, בהחלטתה מס' 3376 מיום 13/3/2005. בהחלטה זו התבקש צוות שרים להמליץ על תכנית למימוש המלצות הדו"ח בתוך... **30 יום!**

19. גם הממשלה הנוכחית, הצהירה כי היא שמה לה למטרה, להביא לפינוי המאחזים הבלתי חוקיים, ולקיים התחייבות זו של הממשלה הקודמת, כאשר בקווי היסוד שלה נאמר, במפורש, בסעיף 41:

אכיפת חוק ומאבק בפשיעה ובעבריינות

"...הממשלה תפעל למניעת תופעות של אלימות ותפעל להגברתה של אכיפת החוק בכלל, וחוקי התכנון והבניה בפרט, כדי להבטיח את תקינות השלטון ואת אמון הציבור בו. הממשלה תפעל לקיום התחייבויותיה והחלטותיה של הממשלה היוצאת בנושא המאחזים הבלתי מורשים".

(מתוך: קווי היסוד של הממשלה ה-31 של מדינת ישראל, 1 במאי 2006. הדגשות הוספו, מ.ס., ש.ז.)

20. לעותרים ברור כי כל מטרת המשיבים בשלב זה היא לקנות זמן מבלי לעשות דבר.

II – הלקחים מפינוי עמונה

21. המשיבים 1-4 מציינים בהודעתם מיום 1/5/2007, כי התכנית המדוברת תכלול בין היתר את "הפקת לקחים מפינוי עמונה".

22. לעניות דעתם של העותרים, הלקח העיקרי אותו יש ללמוד מהפינוי והריסת תשעה מתוך כלל המבנים הלא מורשים במאחז הבלתי חוקי עמונה, הוא הצורך במעורבות ובפיקוח בית המשפט על הבטחות המדינה בדבר פינוי המאחזים הבלתי חוקיים.

23. כזכור, בפרשת עמונה הוגשה עתירה על מנת לממש את צווי ההריסה שהוצאו בשעתו כנגד תשעה מבנים שנבנו ללא היתר במאחז בלתי חוקי זה (בג"ץ 6357/05). רק לאחר צו ביניים שניתן על ידי בית משפט נכבד זה אשר חייב את המשיבים למנוע איכלוס של הבתים והמשך בנייתם, והתחייבות המשיבים לנקוט צעדים למימוש צווי הריסה, תוך הצבת תאריך יעד לפינוי והריסת הבתים, נעשתה המלאכה והחוק נאכף, גם אם באיחור.

24. ללא התערבות זו של בית המשפט הנכבד ובהעדר הפיקוח מטעמו, תוך כדי חיוב המדינה לעמוד ביעדים בטווח זמן סביר, לא יכול להיות ספק שהמבנים בעמונה היו ניצבים עדיין על תילם, מאוכלסים באזרחים ישראלים, וכל זאת בניגוד גמור לדין ולחוק.

25. ברור כי עינו הפקוחה של בית המשפט הביאה בסופו של דבר לאכיפת הצווים שהוצאו כנגד הבניה הבלתי חוקית בפרשת עמונה. מנגד, היכן שאין פיקוח כאמור, מרשים לעצמם המשיבים להסתפק בהבטחות עמומות בדבר 'תכנית' נסתרת לפינוי המאחזים; כפי שפורט לעיל, על-פי הצהרותיהם בעתירות שונות, ה"תכנית" לפינוי מאחזים מונחת במגירות המשיבים למעלה משנה וחצי, ועדיין לא מצאה את הדרך למימוש.

ג. עמדת העותרים

26. לאור כל האמור לעיל, עמדת העותרים היא כי על בית המשפט להוציא צו על-תנאי, כמבוקש בעתירה, אשר יורה למשיבים לבצע את כל הפעולות הדרושות לפינוי המאחז הבלתי חוקי "מגרון", לרבות הוצאת צווי תיחום ומימושם והוצאת צווי הריסה ומימושם.

27. לחילופין בלבד, ורק אם בית המשפט לא יסבור כי יש מקום להוציא בשלב זה צו על תנאי, יבקשו העותרים כי בית המשפט הנכבד יקבע דיון דחוף בעתירה זו. בהתאם להודעת המשיבים פנייתו של ראש הממשלה לשר הביטחון להכנת תכנית נעשתה ביום 1.4.2007, ומכאן שהמועד שקצב להכנת התכנית מסתיים בעוד שבועיים ימים.

תאריך: _____

מיכאל ספרד, עו"ד

שלומי זכריה, עו"ד

ב"כ העותרים